

[Søren P. Larsen.]

forslaget om privat Arbejdsvirksomhed og Fæstevirksomhed, som vi har til tredje Behandling her, kan vi kun tage til Efterretning, og naar Ministeriet senere faar Lejlighed til at tage Stilling bl. a. til det Spørgsmaal, som Foreningen af private Sygeplejersker har rejst over for Ministeriet, først da bliver der Lejlighed til at drøfte de Problemer, som knytter sig hertil. Saaledes som Lovforslaget om privat Arbejdsanvisning foreligger nu, vil vi fra vor Side gerne fremsætte den principielle Udtalelse, at vi kan naturligvis ikke give Lovforslaget vor Tilslutning, vi vil stemme imod det. Vi anser den Begrænsning af den almindelige Arbejdsanvisning, som Vedtagelsen af dette Lovforslag vil medføre, for uheldig, og vi anser det ogsaa for uheldigt at samle al Arbejdsanvisning alene hos de offentlige Arbejdsanvisningskontorer. Her vil man kunne finde Udtryk for en vis Linie i Ministeriets Beskæftigelsespolitik, der mere og mere er præget af, at det er Fagforeningsinteresserne, der sættes forrest. Det gælder om adskillige af de Lovforslag, der er forelagt i denne Rigsdags-samling, at den organiserede i Kraft af dem kommer til at indtage en Særstilling, hvorved de, som staar uden for Organisationerne, stilles ringere. Vi saa det samme i Fjor, da man gennemførte en Ændring i Arbejdsløshedsloven, hvorved et Omraade, der dækkes af den kristelige Arbejdsløsheds-kasse, blev berøvet Statstilskud. Da man nu fra denne Kasses Side søger at føre Virksomheden videre uden offentlig Støtte, møder Medlemmerne den alvorlige Hindring, at det, at denne Kasse ikke mere har Statsanerkendelse, medfører, at Medlemmerne paa Forhaand er afskaaret fra at opnaa Beskæftigelse ved en Række offentlige Arbejder.

Et stærkt talende Eksempel herpaa finder man i et lille Blad, som jeg har faaet tilsendt, og som hedder „Vort Folk“, i Nr. 4 for 28. Januar 1938, hvor et Medlem af Kristelig dansk Arbejdsløsheds-kasse offentliggør et Brev, som han har faaet fra Postkontoret i Viborg, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere Indholdet af dette Brev:

„Viborg, den 28. December 1937.

Hr. Ekstrabud N. J. C. Jørgensen, Uldum. Det meddeles Dem herved, at Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet har tilskrevet Postkontoret, at da Kristelig dansk Fællesforbunds Arbejdsløsheds-kasse fra den 1. April 1938 ikke er statsanerkendt, vil et Medlem i nævnte For-

bunds Arbejdsløsheds-kasse ikke kunne opfylde Betingelserne for Beskæftigelse som Ekstrabud ved Postvæsenet. („Navnet“).

Dette er jo ikke noget, Postkontoret har fundet paa; det er ikke noget, Generaldirektoratet egenmægtigt har fundet paa. Det er selvfølgelig en Parole, hvis Oprindelse man maa gøre den ansvarlige Minister ansvarlig for. Det er selvfølgelig derfra; Bestemmelsen stammer. Vi finder, at det er urimeligt at deklassere dette Forbunds faa Medlemmer paa den Maade, som Administrationen her gør. Jeg ser da ogsaa, at Kristeligt dansk Fællesforbunds Raadsmøde i Nyborg Torsdag den 25. Februar har udsendt en Resolution, hvoraf jeg med Formandens Tilladelse vil nævne et Par Linier:

„300 Repræsentanter og Delegerede“ fra nævnte Arbejdsløsheds-kasse,

„... samlede til Raadsmøde paa Nyborg Strand, udtaler herved vor skarpeste Protest mod de Bestemmelser i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, der trods 40 000 Vælgeres skriftlige Protest har frataget Kristelig Arbejdsløsheds-kasse Statsanerkendelse.“

Og saa hedder det videre:

„Vi protesterer ligeledes imod, at Regeringen gennem sin Lovgivning og Administration systematisk gennemfører Bestemmelser, der bevirker, at vore Medlemmer udelukkes fra Deltagelse i Arbejder, hvortil der ydes Tilskud fra Staten, skønt disse ogsaa er Statsborgere, der opfylder deres Forpligtelser som saadanne, og er med til at bære de Skatter og Byrder, som Samfundet paalægger dem.“

Jeg mener, at disse Henvendelser dækker over mere end over det lille Tal af Medlemmer, der er udsat for denne Forfølgelse. Jeg mener, at en saadan Adfærd fra Myndighedernes Side stempler sig selv. Det har ikke hidtil været dansk Sædvane at foretage en saadan Forfølgelse, der uvilkaarlig leder Tanken hen paa Metoder, som man tillader sig under andre Statsformer, men ikke er stemmende med dansk demokratisk Opfattelse. Dertil kommer yderligere, at hvis jeg ikke husker fejl, var der for nogle Aar siden i en Kommune en Kommunalbestyrelse, som vedtog, at et Arbejde, der skulde bortgives, paa Forhaand skulde undrages Medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund. Saa vidt jeg husker, førte Forbundet denne Sag igennem til Domsafgørelse, og hvis jeg ikke husker meget fejl, udtalte Højesteret, at Kommunalbestyrelsen ingen Adkomst havde til en saadan Adfærd. Vi mener derfor, at det vilde være rigtigt over for den nuværende